

Correctionele rechtbank Mechelen, 22 maart 2018

Inzake het Openbaar Ministerie

en :

het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel,

met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

- burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester M. C., advocaat te Rumst loco Meester Q. P., advocaat te Rumst

tegen :

1. G. J., M. Y.

geboren te (...) op (...)

van Belgische nationaliteit

landbouwer

wonende te (...)

- beklaagde, bijgestaan door Meester DG. L., advocaat te Houthalen-Helchteren.

2. G. T.

geboren te (...) op (...)

van Belgische nationaliteit

zelfstandige

wonende te (...)

- beklaagde, vertegenwoordigd door Meester S. C., advocaat te Herentals loco Meester V. P., advocaat te Herentals.

3. T. B.

geboren te (...) op (...)

van Nederlandse nationaliteit

zonder gekende woon- of verblijfplaats

keuze van woonst doende te (...)

- beklaagde, vertegenwoordigd door Meester S. S., advocaat te Mechelen.

4. A. P.

geboren te (...) op (...)

van Hongaarse nationaliteit

wonende te (...)

- beklaagde, bijgestaan door Meester V. R., advocaat te Diest loco Meester V. B., advocaat te Sint-Truiden.

naar deze rechtbank verwezen door bevel van de Raadkamer.

VERDACHT VAN:

- a) Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- b) Om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- c) Om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben
- d) Om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of -verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

De eerste, de tweede, de derde en de vierde.

Te Putte en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen tussen 1 januari 2012 en 1 juni 2013,

A. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon, met name de hierna vermelde personen, aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk door de hieronder vermelde personen via een systeem van frauduleuze detacheringen in België te werk te stellen in mensenwaardige omstandigheden en zonder hen de arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming te laten genieten waar elke werknemer in het Rijk recht op heeft, o.a. loonbescherming en arbeidsongevallenverzekering;

- I. A. M. (geboren te (...), op (...)),
- II. V. F. (geboren te (...), op (...)),
- III. D. P. ((geboren te (...), op (...)),
- IV. M. V. (geboren te (...), op (...)),
- V. M. P. (geboren te (...), op (...)),
- VI. M. I. (geboren te (...), op (...)),
- VII. D. G. (geboren te (...), op (...)),
- VIII. A. S. (geboren te (...), op (...)),
- IX. S. D. (geboren te (...), op (...)),
- X. D. P. (geboren te (...), op (...)),
- XI. V. F. N. (geboren te (...), op (...)),
- XII. S. C. G. (geboren te (...), op (...)),
- XIII. P. I. F. (geboren te (...), op (...)),
- XIV. B. C.-C. (geboren te (...), op (...)),
- XV. C. V.-I. (geboren te (...), op (...)),

B. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon, met name ten aanzien van de hierna vermelde personen, de

misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen 379, 380 § 1 en § 4, en 383 bis § 1 van het Strafwetboek, waarbij zijn toestemming van geen belang was met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de hieronder vermelde personen verkeren ten gevolge van hun onwettelijke of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere keuze hebben dan zich te laten misbruiken namelijk door hen te werk te stellen in een zogenaamde champagnebar met de naam "MN" die in werkelijkheid uitsluitend was ingericht met het oog op het bedrijven van seksuele handelingen tegen betaling, eveneens zonder hen de arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming te laten genieten waar elke werknemer in het Rijk recht op heeft;

- I. B. Z. I. (geboren te (...), op (...)),
- II. L. E.-F. (geboren te (...), op (...)),
- III. M. M.-M. (geboren te (...), op (...)),
- IV. K. K. E. (geboren te (...), op (...)),
- V. M. M. (geboren te (...), op (...)),
- VI. U. M. (geboren te (...), op (...)),
- VII. H. M. (geboren te (...), op (...)),

C. Rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon, met name de hierna vermelde personen, in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet; namelijk door de hieronder vermelde personen onder te brengen in panden die ongeschikt zijn voor bewoning, namelijk onder meer de panden (...) (de personen vermeld in tenlastelegging C .I tot en met C.X) en (...) (de personen vermeld onder tenlasteleggingen CXI tot en met C.XVIII) :

- I. A. M. (geboren te (...), op (...)),
- II. V. F. (geboren te (...), op (...)),
- III. D. P. (geboren te (...), op (...)),
- IV. M. V. (geboren te (...), op (...)),
- V. M. P. (geboren te (...), op (...)),
- VI. M. I. (geboren te (...), op (...)),
- VII. D. G. (geboren te (...), op (...)),
- VIII. A. S. (geboren te (...), op (...)),
- IX. S. D. (geboren te (...), op (...)),
- X. D. P. (geboren te (...), op (...)),
- XI. V. F. N. (geboren te (...), op (...)),
- XII. S. C. G. (geboren te (...), op (...)),
- XIII. P. I. F. (geboren te (...), op (...)),
- XIV. B. C.-C. (geboren te (...), op (...)),
- XV. C. V.-I. (geboren te (...), op (...)),
- XVI. B. G. (geboren te (...), op (...)),

- XVII. B. M. E. (geboren op (...)),
XVIII. L. M. M. (geboren te (...), op (...)),

D. Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

Gelet op de processtukken.

Gelet op de beschikking van de raadkamer dd. 19 februari 2016 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en de beklaagden naar deze rechtbank werden verzonden.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagden in hun middelen van verdediging.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED.

1. M.b.t. tenlasteleggingen A.II, A.XI, C.II en CXI : vereenzelviging.

De rechtbank stelt vast dat onder de tenlasteleggingen A.II en A.XI en de tenlasteleggingen C.II en CXI dezelfde persoon werd vermeld, namelijk V. F. N., geboren te (...) op (...).

De strafvordering onder de tenlasteleggingen A.II resp. C.II beoogt dezelfde feiten als deze onder de tenlasteleggingen A.XI resp. CXI.

Aldus dienen de onder A.II en de onder A.XI vervolgte feiten, en de onder tenlasteleggingen C.II en CXI vervolgte feiten vereenzelvigd te worden tot één feit, en wel onder de misdrijfomschrijving van de tenlasteleggingen A.II en C.II.

2. Ontvankelijkheid van de strafvordering

2.1.

Volgens beklaagde G. J. werd het onderzoek gevoerd vanuit de premisse dat er zware misdrijven van mensenhandel waren gepleegd, waardoor het onderzoek slechts à charge gebeurde en daardoor onvolledig is. Deze vaststelling zou volgens beklaagde G. J. aanleiding geven tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

Beklaagde G. T. verzoekt om de Roemeense arbeiders, en de dames vermeld onder tenlastelegging B te verhoren.

Ook beklaagde A. houdt voor dat het onderzoek onvolledig is, en vraagt bijkomend onderzoek, meer bepaald :

- mastonderzoek op zijn gsm-nummer 36 705 087 516 in de periode van 1 juni 2012 tot 30 mei 2013;
- herverhoor van de Roemeense arbeiders;
- onderzoek naar de wettelijk vastgestelde wisselkoers forint/euro op het ogenblik van de diverse loontransacties naar de Roemeense arbeiders.

2.2.

De rechtbank kan slechts vaststellen dat deze argumentatie geen steun vindt in (de objectieve elementen van) het strafdossier.

Het dossier is zeer lijk, er werden rogatoire opdrachten ondernomen naar Hongarije en Roemenië, er vonden confrontaties plaats, beklaagden werden meermaals verhoord, en het gegeven dat het aanvankelijk proces-verbaal als onderwerp heeft 'inlichtingen betreffende het bestaan van een criminele organisatie' (tenlastelegging waarvoor beklaagden uiteindelijk worden vrijgesproken) is onvoldoende om te stellen dat het onderzoek louter à charge werd gevoerd.

2.3.

a)

Beklaagden G. T. en A. verzoeken om de Roemeense arbeiders onder ede te verhoren, waarbij beklaagde A. verzoekt om hen de vraag te stellen of zij hem ooit hebben gezien aan de panden aan de (...) of aan de (...).

Beklaagde G. T. verzoekt tevens om de dames te verhoren die werkzaam waren in de bar MN en die vermeld werden onder tenlastelegging B.

b)

Principes :

Het verzoek tot getuigenverhoor moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde-recht op een eerlijk proces, en het door artikel 6.3.d EVMR gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen ofte doen ondervragen. Wezenlijk daarbij is of de tegen beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf.

De beklaagde moet het tegen hem aangevoerde bewijs ook kunnen tegenspreken. Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM, zoals uitgelegd door het EHRM, vereisen dat, om een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking te nemen, zonder dat de beklaagde de gelegenheid had die persoon als getuige op de rechtszitting te ondervragen, de rechter nagaat of :

- (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige, dit wel zeggen feitelijke of juridische gronden die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden;
- (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, waarbij onder doorslaggevend wordt verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het het resultaat van de zaak heeft bepaald;
- (iii) ervoor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen.

Het staat aan de rechter om rekening houdende met voormelde criteria onaantastbaar te oordelen of het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een voor de beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, diens recht op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd miskent (zie in die zin Cass., 31 januari 2017, AR P.16.0970.N).

c)

De rechtbank is van oordeel dat een bijkomend verhoor van getuigen ter zitting in het licht van voorgaande principes niet nodig is.

De verklaringen van de arbeiders en van de dames vermeld onder tenlastelegging B zijn niet het enige element waarop de beoordeling van de gegrondheid van de tenlasteleggingen steunt; er zijn immers ook nog de vaststellingen van de verbalisanten ter plaatse aan de panden in Putte en Wiekevorst, de fotodossiers, de resultaten van de tapmaatregelen, en de resultaten verkregen door verder onderzoek (o.m. huiszoekingen, verzameling van gegevens m.b.t. de diverse vennootschappen, bankonderzoeken).

Beklaagden hebben daarenboven de gelegenheid gekregen om tegenspraak te voeren omtrent de geloofwaardigheid van de getuigen en de waarde van de verklaringen.

Bijkomend onderzoek om te achterhalen of beklaagde A. al dan niet de panden in Putte en Wiekevorst gezien heeft (via getuigenverhoor of mastonderzoek) acht de rechtbank ook niet nodig in het kader van de waarheidsvinding; het is immers niet omdat de gsm van beklaagde A. niet ter plaatse gecapteerd werd, dat zijn aanwezigheid uitgesloten zou zijn, en het feit dat hij de panden nooit zou gezien hebben, is geen determinant gegeven bij de beoordeling van de gegrondheid van de tenlasteleggingen in zijn hoofde.

d)

Ook bijkomend onderzoek teneinde de exacte lonen te kunnen berekenen die aan de arbeiders werden overgemaakt wordt niet nodig geacht. Het blijkt immers dat de uitbetaalde lonen - zelfs uitgaande van de berekeningen gemaakt door beklaagde A.- lager lagen dan het wettelijk minimum.

2.4.

Het recht op een eerlijk proces is in hoofde van beklaagden gewaarborgd.

Er is geen enkele rechtsgrond voorhanden om de onontvankelijkheid van de strafvordering uit te spreken.

3. Beoordeling

3.1.

Alle beklaagden worden vervolgd voor :

- mensenhandel door arbeid, door 14 personen van Roemeense afkomst via een systeem van frauduleuze detacheringen in België te werk te stellen in mensonwaardige omstandigheden en zonder hen de arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming te laten genieten waar elke werknemer in het Rijk recht op heeft, o.a. loonbescherming en arbeidsongevallenverzekering (tenlasteleggingen A.I tot en met A.XV);
- mensenhandel, door 7 personen van Roemeense afkomst te werk te stellen in een zogenaamde champagnebar MN die in werkelijkheid uitsluitend was ingericht met het oog op het bedrijven van seksuele handelingen tegen betaling, eveneens zonder de arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming waar elke werknemer in het Rijk recht op heeft (tenlasteleggingen B.I tot en met B.VII); met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een onroerend goed ter beschikking te hebben gesteld aan 17 personen van Roemeense afkomst, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand, en dit in het kader van een criminele organisatie (tenlasteleggingen C.I tot en met C.XVII);
- wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie (tenlastelegging D).

3.2. Luik I : tewerkstelling van buitenlandse arbeiders en huisvesting (Putte/Wiekevorst).

3.2.1. Opstart van het dossier.

Op 1 juli 2012 om 20:44 u vond een verkeerscontrole plaats op de (...) van een voertuig VW Golf. De inzittenden waren een testrit aan het maken met het voertuig met het oog op de aankoop ervan. In dit voertuig zaten o.m. drie personen van Roemeense nationaliteit, die bleken gehuisvest te zijn in een pand aan de (...) 1 te Putte. Het ging om V. F. (stiefzoon van A. M.), M. V. en D. P. Omdat zij geen identiteitskaart bij zich hadden, stelde de politie voor om mee te gaan naar hun verblijfsadres aan de (...).

Aldaar gearriveerd werden nog meer personen van Roemeense nationaliteit aangetroffen. Het ging om :

- M. (die het voertuig wou kopen samen met de andere drie);
- M. P.;
- M. I.;
- D. G.;
- S.;
- S. D.;
- D. P..

Al deze personen verblijven in het huis aan de (...) 1 in Putte. De bewoners van het pand waren werkzaam voor de firma bvba K&C° Aannemingsbedrijf, ook gekend als KCAB, waar ze via detachering door de firma S. H. kft tewerk gesteld werden (S. H. is daarbij een onderaannemer van SPF-V. kft, de vennootschap van beklagde A.). KCAB houdt zich bezig met afbraak- en grondwerken, en heeft haar maatschappelijke zetel aan de (...).

Zaakvoerder van deze bvba zijn vader en zoon G., thans eerste en tweede beklagde.

Een andere bvba K&C° is eigenaar van het pand aan de (...). Zaakvoerders van deze vennootschap zijn beklagden G. J. en G. T., en G. Bob.

3.2.2. Toestand van het pand (...)

Volgens de politie gaf het pand aan de buitenzijde een verloederde indruk, en was het ook aan de binnenkant in een vergevorderde staat van verval, wat bevestigd wordt door het fotodossier. Overal bemerkte de politie schimmels en vochtvlekken. Het behang is verwijderd of komt overal los. Elektrische bedradingen hangen los en door elkaar. Er is geen verwarming voorzien, en de bewoners hebben zelf een kachel gemaakt. Op de eerste verdieping waren eveneens vochtvlekken, en in één van de kamers vertoonde het plafond een verzakking, die met tape bijeengehouden werd. Volgens V. F. stroomt het water bij regenval binnen.

Alle vertrekken in het ganse pand verkeerden, zoals duidelijk blijkt uit de foto's, in een erbarmelijke staat, met inbegrip van de badkamer op de benedenverdieping.

Ook het meubilair en de sanitaire inrichting is armzalig, er werd zelfs een bed ineen geknutseld met behulp van een houten plaat en een betonblok.

De woning gaf volgens de politie een algemene indruk van langdurige bewoning.

3.2.3.

Als overste maakte A. M. melding van T., en van A. P. (fonetisch), zijn baas in Hongarije. Hij en de andere bewoners hebben hun beklag gedaan over hun woonsituatie bij 'T.', maar er kwam geen reactie; ook bij P. A.' (fonetisch) hebben ze de toestand aangeklaagd, maar hier kwam evenmin een reactie op.

Driemaandelijks moet 200,00 euro per persoon betaald worden. Beklaagde A. hield dit van hun loon af.

Wanneer V. F. op 17 december 2012 bij een controle door de Vlaamse overheidsdienst RWO/Inspectie Wonen werd aangetroffen in een pand aan de (...) (pand wat eveneens in erbarmelijke staat verkeerde), verklaarde hij dat G. J. zijn rechtstreekse baas is, en dat hij werkt voor een Hongaars bedrijf (naam hem onbekend), waarvan A. en 'H.' (= beklagde T.) de bazen zijn. Zijn rechtstreekse baas is A. en G. J., soms G. T.. Hij werkt voor een Hongaars bedrijf dat werkkrachten levert voor de firma K&C (stuk AA 87 farde AA karton 6).

Beklaagden A. en T. blijken zaakvoerders te zijn van de bvba B. met zetel te Luik-Chenee (actief in de bouwsector). Deze vennootschap had als maatschappelijk doel algemene aannemingswerken.

3.2.4.

De politie maakte, gelet op de situatie van het pand, en de verontrustende signalen van de bewoners, een afspraak met de Roemeense bewoners om terug te komen met een tolk om een verklaring af te nemen, waarmee zij akkoord gingen. Toen de politie terugkeerde op 4 juli 2012 met drie tolken, was het erf opgekuist, waren de aanwezige autowrakken en de aanwezige vrachtwagen Mercedes verdwenen, en waren ook de bewoners verdwenen. V. F. zou op 17 december 2012 verklaren dat nadat zijn stiefvader A. M. beklaagde G. J. had ingelicht over het bezoek van de politie, beklaagde G. J. met zijn wagen Navara naar de (...) is gekomen en gezegd heeft dat ze onmiddellijk moesten vertrekken. Ze zijn dan eerst naar Brussel, en dan terug naar Roemenië gereden.

3.2.5. Verklaringen beklagden.

a)

Volgens beklaagde G. J., die een eerste maal verhoord werd op 28 september 2012, heeft hij contracten met buitenlandse bedrijven die hem 'werkvolk' aanleveren, o.a. Hongaarse firma's zoals SPF-V. kft, firma waarmee hij via beklaagde A. in contact is gekomen; deze zou volgens G. J. alles regelen, en als ze een werf hebben wordt die uitbesteed. Beklaagde A. zou bepalen wie waar werkt. Beklaagde A. is bestuurder van SPF-V. Kft (tussen 4 december 2009 en 29 oktober 2012). Beklaagde A. zou gevraagd hebben om het pand aan de (...) als vriendendienst te mogen gebruiken. Beklaagde G. J. zou niet geweten hebben waar iedereen werkte, en hoeveel mensen er woonden in de (...) 1. Hij kwam er slechts sporadisch langs. Hij zou aan beklaagde A. de sleutel van het pand hebben overhandigd in de zomer van 2012. Er was geen vergoeding voor het gebruik van het pand. Het pand was eigenlijk voorzien voor afbraak, en er was een plan opgemaakt voor een nieuwe woonst. Hij weet niet waarom de Roemenen zijn zoon T. aanspreken als baas en hij weet niet dat zijn zoon werd aangesproken over de woonsituatie. Volgens beklaagde G. J. hebben de bewoners het pand, dat al bouwvallig was bij de aankoop, verder afgebroken.

b)

Ook de zoon van beklaagde G. J., beklaagde G. T. werd verhoord op 28 september 2012.

Deze bevestigde de verklaring van zijn vader dat de buitenlandse werkkrachten tewerkgesteld worden via derde firma's, o.m. deze van beklaagde A..

Het pand aan de (...) werd aan beklaagde A. gegeven om te gebruiken, omdat het leeg stond in afwachting van een vergunning. Beklaagde A. had hen gezegd dat het was "voor zijn werkvolk".

Het pand zou door beklaagde A. worden beheerd; er werd geen contract opgemaakt. Beklaagde G. T. wist niet wie er woonde, en heeft nooit contact gehad met de bewoners. Het pand was aanvankelijk in goede staat, maar werd volgens G. T. afgebroken door de bewoners.

Hij ontkent aangesproken geweest te zijn door de bewoners; hij is er wel één keer geweest om de septische put te ledigen.

c)

Beklaagde A. verklaarde dat hij niets te maken had met de huisvesting van de Roemenen, noch in de (...), noch in de (...).

Nochtans verklaarde D. G. dat beklagde A. op de hoogte was van hun verblijfsomstandigheden, en beklagde A. zou ter plaatse geweest zijn.

d)

Volgens beklagde T. (ook H., H. of F. genaamd) was het beklagde G. J. die de Roemenen er had geplaatst (...). Eén van de arbeiders, M. V., verklaarde dat beklagde T. op de hoogte was van de woonomstandigheden.

3.2.6. Toestand van het pand (...).

Bij een controle door de overheidsdienst RWO/Inspectie Wonen op 17 december 2012 in een pand aan de (...) werden acht personen van Roemeense identiteit aangetroffen (vijf mannen en één vrouw, en twee minderjarige meisjes). Het betroffen :

V. F.;

S. C. G.;

C. V. Ionut;

P. Ionut F.;

B. C. C.;

B. G.;

B. M. E. (minderjarig);

L. M. M.na (minderjarig).

Een negende bewoner van het pand was op het moment van de controle niet aanwezig.

Ook dit pand bevindt zich, net zoals het pand aan de (...), in een staat die in strijd is met de menselijke waardigheid van de bewoners.

Wanneer de politie binnenkwam, troffen zij onmiddellijk rechts in de inkomhal in een ruimte een aantal bedden en matrassen aan waarop mensen lagen te slapen. Er is geen degelijk elektrisch circuit aanwezig, er is geen degelijke verwarming, er zijn geen of weinig nutsvoorzieningen (wanneer de bewoners warm water willen, moeten ze dit op een kookvuur opwarmen, een douche of een bad nemen is niet mogelijk), en het is er vochtig.

Dit pand is eigendom van de bvba S6; afgevaardigd bestuurder van deze bvba is de rechtspersoon 4-US, met als beheerders V. Z. A. en V. Z. A.. V. Z. A. verklaarde aan de politie dat hij voor 20 juli 2012 de sleutel van het pand aan K&C° heeft gegeven.

Er stond ter hoogte van het pand een lichte vrachtauto Citroen Jumper geparkeerd, die hen volgens de bewoners ter beschikking werd gesteld door beklagde G. J..

3.2.7. Verklaringen van de bewoners van het pand in (...), en van beklaagden.

De bewoners werden die dag verhoord door de politie.

Ook zij werken (op de minderjarige meisjes en B. G. na) voor de firma bvba K&C° Aannemingsbedrijf (KCAB bvba).

Het buitenlands bedrijf dat op de Limosa-meldingen vermeld wordt, betreft A. E. kft., met als baas beklagde A.. A. E. kft. is eveneens een onderaannemer van SPF-V. kft. Ook beklagde T. (bij de bewoners gekend als H.; in de politionele bestanden is beklagde gekend onder de alias L. H. wordt aangeduid als baas van A. E. kft. en als persoon die geregeld rechtstreekse contacten heeft met beklagde G. J..

Volgens V. F. zijn de rechtstreekse bazen A. en J., soms T..

De bewoners werden via hun rechtstreekse overste geplaatst in het pand; ze moeten geen huur betalen, maar er werd hen een degelijk pand beloofd. Bij aankomst moeten ze hun identiteitsdocument afgeven aan de baas, die er een kopie van neemt en er vervolgens voor zorgt dat ze in het bezit worden gesteld van een Limosa-certificaat. De Belgische werkgever heeft contacten met buitenlanders die mee de organisatie voorzien.

Er wordt geen arbeidsovereenkomst opgesteld, noch worden de gepresteerde werkuren geregistreerd. Ze krijgen geen loonbrief. Voor de uitbetaling van de lonen ontvangen ze een sms van beklagde A. met de Western Union-code waarmee het geld af te halen is. Er wordt hen 8,00 euro/uur beloofd.

Er wordt volgens V. F. gewerkt van maandag tot zaterdag; de acht euro per uur klopt volgens hem niet. Hij verdient 1.000,00 euro per maand. Volgens hem houden G. J., A. en T. geld van hem achter en verrijken ze zichzelf met zijn geld. V. F. vindt dat ze als slaven behandeld worden; als T. er is, moeten ze constant werken, J. gunt hen wel wat meer tijd en rust.

Beklaagde G. J. stelde in zijn verklaring aan de politie dat hij vermoedt dat beklagde A. de Roemenen daar geplaatst heeft. Hij was van mening dat de personen waarvan sprake in Brussel woonden. Hij vermoedt dat zijn zoon T. samen met beklagde A. naar dat adres is geweest. Hij werd nooit door de bewoners aangesproken i.v.m. onvrede over hun verblijf.

Beklaagde G. T. verklaarde aanvankelijk aan de politie dat het pand voor afbraak bestemd is, en dat hij geen kennis had over wie er aldaar woonde. Hij was verrast dat er mensen woonden die eveneens werden aangetroffen aan de (...). Hij stelt met de aanwezigheid van de bewoners in dat huis niets te maken te hebben. In latere verklaringen (o.m. aan de onderzoeksrechter) verklaarde beklagde G. T. dat hij en zijn vader instonden voor de huisvesting van de Roemeense of Hongaarse werkkrachten. Hij weet niet of beklagde A. hiervan op de hoogte is. De arbeiders konden een douche nemen in Putte op de Oude Molen (maatschappelijke zetel van KCAB). Beklaagde G. T. is zich ervan bewust dat het zo niet hoorde, maar hij werd door zijn vader op sleeptouw genomen.

Beklaagde T. duidde als verantwoordelijke voor de huisvesting in de (...) beklagde G. J. aan. Beklaagde A. of zichzelf zouden hiermee niets te maken gehad hebben.

Beklaagde T. verklaarde tijdens een confrontatie met beklagde G. J. (d.d. 22 augustus 2013) dat hij 'de ogen' is van beklagde A.. Hij was de tussenpersoon, en had zakelijke relaties met beklagde G. en met beklagde A.. Wanneer deze laatste vragen had, ging hij kijken wat het probleem was. Dit ging over de arbeiders, de veiligheid en omstandigheden van hun tewerkstelling. Wanneer een werknemer niet voldeed, mailde beklagde T. naar beklagde A., die de eindbeslissing nam.

De Roemeense arbeiders bevestigden dat beklagde T. vanalles regelde voor beklagden G. J. en A.. Het gedrag van beklagde T. tegenover de arbeiders was zeer dominant; hij controleerde werven en gaf opdrachten. Volgens L. I. (niet opgenomen onder de tenlasteleggingen A en C), die door beklagde

T. naar het ziekenhuis werd gebracht toen hij bij een val o.m. zijn beide polsen en neus brak, mocht hij van beklaagde T. niets verklaren in het ziekenhuis.

Volgens beklaagde A. heeft hij niets te maken met de huisvesting van de gedetacheerde arbeiders; het was volgens hem beklaagde G. J. die daarvoor instond.

3.2.8. Werkomstandigheden van de Roemeense arbeiders.

De Roemeense werkkrachten moesten bakstenen kuisen, afbraakwerken uitvoeren en materiaal sorteren.

Er werd geen schriftelijke overeenkomst opgesteld, en er werden geen loonbrieven overgemaakt. Aan sommige arbeiders werd gezegd dat de Limosa-meldingsformulieren arbeidsovereenkomsten waren.

Het wettelijk bruto uurloon voor de periode tussen 1 januari 2012 en 1 april 2013 schommelt tussen 12,86000 euro en 13,2140 euro.

Dit komt volgens beklaagde A. neer op een wettelijk netto uurloon van 8,58 euro.

Aan de arbeiders werd 8,00 euro per uur beloofd; die 8,00 euro werd evenwel niet gehaald, omdat uit de verklaringen van de arbeiders blijkt dat hun werkdagen 12 tot 15 uur per dag telden. Zelfs indien men uitgaat van een onderschatte berekening van de lonen zoals beklaagde A. stelt (wegens foutieve berekeningen in de wisselkoers), blijft de vaststelling overeind dat er minder dan 8,00 euro/uur werd betaald. De rechtbank acht bijkomend onderzoek i.v.m. de berekening van de door de arbeiders ontvangen gelden niet nodig. Het loon werd niet gestort op een bankrekening.

Bij het stenen kuisen werd ook per pallet gerekend, waardoor men minder betaald werd (32 euro per pallet).

De werkdagen, van maandag tot zaterdag en soms ook op zondag, telden 12 tot 15 uur per dag.

Uit onderzoek door de dienst Toezicht op de Sociale Wetten blijkt dat de Roemeense werknemers niet werden ingeschreven bij de Hongaarse firma's die hen zouden detacheren. Eén van de L. I. (die niet voorkomt als slachtoffer in de tenlasteleggingen, maar wel werd verhoord; stuk 173 farde Q2) had zoals hoger aangehaald op 2 oktober 2012 een ongeval (hij maakte een val en brak hierbij zijn polsen, neus en liep snijwonden op), en pas na vier uur heeft men hem naar de boerderij van G. J. gebracht. Na nog eens twee uur werd hij naar een dokter, en vervolgens naar het ziekenhuis overgebracht. M. V. raakte gewond bij het laden van een tractor; hij verbond de wond zelf en moest verder werken. Na zijn vertrek heeft hij zich laten verzorgen in Buzau. Hij hield er een kromme vinger aan over die blauw wordt als het koud is.

De arbeiders waren niet verzekerd.

Uit de verklaringen van de verschillende arbeiders blijkt dat de arbeidsomstandigheden, wegens de slechte economische situatie in Roemenië, nog altijd beter was in de Belgische context. Daar waar ze in België 300,00 euro kregen voor twee weken, kregen ze in Roemenië nog minder. In Roemenië kon men als houthakker maar nu en dan werken voor 8 à 10 euro per dag.

Ze hadden dan ook geen andere keuze dan in België te blijven, temeer nu ze ook niet zomaar konden vertrekken want dan kregen ze de rest van hun loon niet; per maand werd er immers 500,00 euro afgehouden, en die kregen ze pas na het beëindigen van de drie maanden werk (zie de verklaring van V. F.).

3.3. Luik II ; tewerkstelling in bar MN in Berlaar.

3.3.1.

Beklaagde G. J. is tevens zaakvoerder van de bvba De I.. De maatschappelijke zetel is gevestigd aan de (...), maar de uitbatingszetel betreft een bar aan de (...), met als commerciële benaming 'MN'.

Het pand is eigendom van de bvba K&C°, waarvan beklaagden G. J. en G. T. zaakvoerder zijn. Uit het bankonderzoek blijkt dat de bvba De I. huur betaalt voor het pand aan de bvba K&C° (stuk 630). Er zijn ook transacties tussen de bvba De I. en SPF-V. kft.

3.3.2.

Uit het onderzoek blijkt dat het niet louter gaat om een champagnebar zoals beklaagde G. J. voorhoudt, maar dat er ook seksuele handelingen worden gesteld. Bij de huiszoeking op 5 juni 2013 blijkt dat twee kamers waren ingericht om seksuele activiteiten te verrichten met klanten. In één van de kamers werd een vuilnisbakje aangetroffen met gebruikte condooms.

De dames die werkzaam zijn in de bar, worden te werk gesteld via een systeem van detachering door de firma's SPF-V. kft, S. H. kft, H. M. kft en S.-S. kft; op geen enkel moment werden de betrokken dames echter aangegeven als werknemer bij de detacherende firma's.

3.3.3. Verklaringen werknemers.

Uit de verhoren van o.m. L. E.-F. (C/F) en van B. Z. (S/Z), alsook van A. M. blijkt dat er seksuele diensten werden verleend in de bar.

L. E.-F. verklaarde dat seksuele handelingen worden verricht tegen betaling van 300,00 euro/uur. Ze zou een netto-loon van 1.200,00 euro krijgen, maar moet wel zelf de verzekering en medische kosten betalen.

Haar reis van Roemenië naar België werd door beklaagde G. J. betaald. De betaling gebeurde per werkdag. H. (beklaagde T.) stelde in het verleden Limosa-documenten op om in de bar te werken. Deze laatste zei haar dat ze Limosa gemeld was, en hij speelde de baas in de bar. Hij vroeg ook aan haar om te betalen voor de Limosa-documenten, wat ze weigerde. Ze was bang dat beklaagde T. haar of haar familie iets aan zou doen in Roemenië. Ze denkt dat beklaagde T. een machtig man is.

B. Z. verklaarde dat ze in de bar is terecht gekomen via M. M. (volgens beklaagde G. J. betreft dit de persoonlijke vriendin van beklaagde T. uit Budapest; beklaagde T. zou deze dame in de bar hebben gezet). Volgens haar zijn beklaagden G. J., T. en A. zakenpartners. Er werden seksuele handelingen gesteld, maar enkel M. deed escortes.

Vanaf 30 januari 2012 kreeg B. Limosa-documenten van beklaagde T., waarbij beklaagde A. betrokken was. Beklaagde T. zei haar dat hij de baas was, en dat hij meisjes aanbracht. Zijzelf werd volgens de door haar aan de politie overhandigde documenten gedetacheerd door H. M. kft, met als klant de bvba De I..

Ook M. M.-M. verklaarde dat ze haar identiteitskaart aan beklaagde T. moest geven, die dan haar documenten in orde zou maken. Ze wist niet dat ze in een prostitutiebar zou tewerkgesteld worden.

Beklaagde T. had volgens haar beklagde A. nodig om de nodige papieren te maken. Deze documenten werden uit Hongarije via e-mail overgemaakt aan beklagde G. J..

Ze verdiende 10,00 euro per uur als er klanten waren en kreeg een percentage van het drankverbruik van de klanten. Ze werd cash uitbetaald. Ze werkte van 20.00 uur tot 6.00 uur en voelde zich misbruikt omdat men haar dingen heeft wijsgemaakt die niet klopten.

Er wordt de dames wijs gemaakt dat hun papieren in orde waren, net als de verzekering; toen M. M.-M. een dokter moest consulteren, bleek dat dit niet het geval was. Ze had via internet achterhaald dat de papieren waardeloos waren. Toen ze beklagde T. hiermee confronteerde, werd hij boos, verbood hij haar om nog op internet te gaan, en als het haar niet aanstond kon ze vertrekken.

Ook B. had een gelijkaardige ervaring. Toen ze beklagde G. J. erover aansprak dat ze naar het gemeentehuis zou gaan om te vragen waarom haar mutualiteit niet in orde was, heeft beklagde G. J. beklagde T. aangesproken, die zeer zenuwachtig werd.

3.3.4.

Van het systeem van detachering werd voor B. en L. afgestapt in de eerste helft van 2013. Zij werden bij beslissing van de zaakvoerder van de bvba De I. (beklaagde G. J.) aangeduid als nieuwe zaakvoerders van de vennootschap per 31 mei 2013. Op 15 mei 2013 vond er een gesprek plaats tussen beklagde G. J. en een zekere Peter waarin gezocht werd naar een systeem om beklagde G. J. in te dekken bij problemen; er wordt in het gesprek gesuggereerd om twee aandelenboeken te maken waarvan in een aandelenboek de aandelen worden toegewezen aan B. en L. zonder een datum. Deze datum zou pas ingevuld worden bij problemen.

3.3.5.

Volgende dames werden tewerk gesteld in de bar :

- B. Z. I. : zij werd gedetacheerd door de Hongaarse firma H. M.r kft; er gebeurden Limosa-meldingen voor periodes van 30 januari 2012 tot 31 juli 2013, allen met als buitenlandse werkgever H. M. kft;
- L. E.-F. ; voor haar gebeurde een Limosa-melding voor de periode van 28 september 2012 tot 27 december 2012 met als buitenlandse werkgever H. M. kft;
- M. M.-M. : er gebeurden Limosa-meldingen voor periodes van 28 maart 2011 tot 7 november 2013, allen met als buitenlandse werkgever H. M. kft; zij verklaarde dat ze geen seks had met de klanten omdat haar vriend dat niet wou; ze ging met de klanten aan de bar zitten en gaf massages. Ze kreeg 10,00 euro per uur als er klanten waren, en voor massages kreeg ze 20,00 euro;
- K. K. E. : voor haar gebeurde een Limosa-melding voor de periode van 29 november 2011 tot 17 december 2011 met als buitenlandse werkgever S.-S. kft, en van 2 april 2012 tot 1 juli 2012 met als buitenlandse werkgever S.H. kft;
- M. M. : voor haar gebeurden Limosa-meldingen voor de periodes van 18 oktober 2010 tot 17 december 2011, met als buitenlandse werkgevers Spf-V., H. M. kft en Solar-S. kft;
- U. M.;
- H. M..

3.4. Gegrondheid van de tenlasteleggingen

3.4.1.

De gegevens van het strafdossier laten niet toe om hieruit het bestaan van een criminele organisatie af te leiden; beklaagden worden dan ook vrijgesproken voor tenlastelegging D.

Wat betreft tenlastelegging C impliceert de vrijspraak voor tenlastelegging D dat beklaagden dienen vrijgesproken voor de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie.

3.4.2.

De feiten onder de tenlasteleggingen B.I tot en met B.VII zijn evenmin bewezen in hoofde van beklagde G. T.; uit het strafdossier blijkt niet dat hij actief betrokken was bij de uitbating van de bar MN.

3.4.3.

Voor wat betreft de overige tenlasteleggingen (zonder de verzwarende omstandigheid voor tenlastelegging C) acht de rechtbank deze wel bewezen in hoofde van de beklaagden.

3.4.4. Mensenhandel door arbeid (tenlastelegging A) en huisjesmelkerii (tenlastelegging C, zonder de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie).

Uit de gegevens van het strafdossier zoals hoger aangehaald, o.m. de foto's van de diverse panden, de vaststellingen van de verbalisanten, en de verklaringen van de bewoners blijkt dat de Roemeense arbeidskrachten werden uitgebuit, dat zij geen arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming genoten, dat zij in erbarmelijke leefomstandigheden gehuisvest waren, en dat er misbruik werd gemaakt van hun bijzonder kwetsbare positie ten gevolge van hun preciaire administratieve en sociale situatie. Omdat ze in een land verbleven waar ze de taal en administratieve geplogenheden niet kennen, ver weg van hun thuisland, meestal zonder persoonlijk vervoermiddel, bevinden ze zich in een preciaire toestand, zodat ze bijzonder kwetsbaar waren. Omdat ze het nog slechter hadden in Roemenië bleven de Roemenen aan het werk in miserabele omstandigheden.

De verklaringen van de Roemeense arbeiders worden geloofwaardig en betrouwbaar beschouwd, niettegenstaande deze soms een repetitief karakter vertonen (wat verklaarbaar is omdat de onderzoeksrechter een vragenlijst had opgesteld die aan de ondervraagde personen moest voorgelegd worden).

De rechtbank is het absoluut niet eens met de verdediging waar deze stelt dat de verklaringen als gekopieerd overkomen; wanneer men de verklaringen naast elkaar ligt, stelt men vast dat er wel degelijk verschillen zijn, en het feit dat sommige arbeiders verklaarden dat ze zich niet onrechtvaardig behandeld voelden (zie de verklaring van S. D. farde Q2 stuk 267), of dat ze 12 uur per dag werkten om zo veel mogelijk geld te verdienen (zie de verklaring van D. P. farde Q2 stuk 259) T.t aan dat de verhoren zeker niet gestuurd werden door de ondervragers.

De verklaringen vinden steun in andere elementen van het strafdossier, o.m. de vaststellingen van de onderzoekers en de verbalisanten, de fotodossiers, de inhoud van de tapgesprekken, ... Er is dan ook geen aanleiding om de verklaringen als onbetrouwbaar uit de debatten te weren.

Dat sommige arbeiders hun werkomstandigheden als normaal beschouwden of hierover hun beklag niet deden, of aangaven dat ze 12 uur per dag werkten om zoveel mogelijk geld te verdienen, doet aan de strafbaarheid van de feiten geen afbreuk. De bestanddelen van het misdrijf dienen immers beoordeeld te worden in het licht van de Belgische wettelijke bepalingen.

Alle beklaagden waren op de hoogte van deze situatie, en zij hadden elk de mogelijkheid om hieraan een einde te stellen. Desalniettemin hebben zij deze situatie bestendig en in stand gehouden.

Beklaagde G. J. is samen zijn zoon G. T. zaakvoerder van de firma's bvba K&C° en bvba K&C° Aannemingsbedrijf.

Hij vroeg aan A. M. om Roemeense arbeiders te overhalen om in België te komen werken.

Hij ontving de arbeiders, en bracht hen op de hoogte van de loonvoorwaarden.

Hij maakte hun identiteiten over aan beklaagde A., die de aangifte deed in het Limosa-register en de Limosa-documenten afleverde aan beklaagde G. J..

Aan sommige arbeiders liet beklaagde G. J. uitschijnen dat het Limosa-document een arbeidsovereenkomst was.

Samen met zijn zoon G. T. gaf hij werkopdrachten aan de arbeiders. Beklaagde G. J. verzamelde de uren van de arbeiders en maakte deze over aan beklaagde A..

Beklaagden G. J. en G. T. hebben de panden aan de (...) en de (...) ter beschikking gesteld van de Roemeense arbeiders. De verklaring van beklaagden G. J. en G. T. dat het ging om noodoplossingen of kortetermijnoplossingen, doet geen afbreuk aan het strafbaar karakter van hun handelwijze.

Beklaagde T. (ook H., H. of F. genaamd) is samen met beklaagde A. zaakvoerder van de bvba B.. Met beklaagde G. J. is hij zaakvoerder van de bvba SIISE (met zetel te Esneux). Deze laatste vennootschap werd overgenomen door beklaagden T. en A. in 2008. Voor de aanstelling van beklaagde G. J. als zaakvoerder was beklaagde A. zaakvoerder van de bvba SIISE. Op het adres van de bvba SIISE in Esneux bevindt zich een verlaten en vervallen garage. Beklaagde T. fungeert als tussenpersoon voor beklaagde A.. Hij inspecteerde de werkzaamheden, controleerde de werven, en gaf ook opdrachten aan de Roemeense arbeiders.

Uit de verklaringen van een aantal Roemenen en uit de tapgesprekken blijkt dat beklaagde T. op de hoogte was van hun verblijfsomstandigheden.

Beklaagde T. laat zijn dagelijkse onkosten betalen door beklaagde G. J., en deze worden doorgerekend aan beklaagde A. of zijn bedrijven. Hierdoor bekommt beklaagde T. een inkomen.

Beklaagde A. was in het bezit van een vervalste Franse identiteitskaart op naam van L. en van een vervalst Brits paspoort op naam van Richards Grey.

Hij is samen met beklaagde T. zaakvoerder van de bvba B. en, heeft met beklaagde T. de cvba RD. overgenomen (inmiddels failliet verklaard).

Voordien was hij ook betrokken bij een andere vennootschap met beklaagde T., de bvba SIISE(zie hoger).

Hij runt meerdere vennootschappen in Hongarije en Slovaakse (SPF-V. kft, waarvan hij bestuurder was van 4 december 2009 tot 29 oktober 2012, de onderaannemers S. H. kft), en hij zorgt voor een aantal documenten in het kader van de tewerkstelling in België van de Roemeense arbeiders.

Voor de uitbetaling van de lonen ontvingen de arbeiders een sms van beklagde A. met de Western Union-code waarmee het geld af te halen is. De arbeiders verklaarden ook dat hij hun baas was.

Hij maakte onder zijn eigen naam en onder de naam L. B. geldsommen over aan de Roemeense arbeiders, net zoals een medewerkster van hem, G. S.. Hij staat ook mee in voor de rekrutering van de Roemeense arbeiders (zie voor een overzicht van relevante tagesprekken stuk 1569 algemeen strafdossier).

Uit de tagesprekken blijkt dat beklagde A. op de hoogte was van de slechte omstandigheden waarin de arbeiders dienden te verblijven in Putte. Sommige arbeiders hebben hem ook gezien in België (zie in die zin de verklaring van D. P., farde Q2, stuk 259). Beklagde A. kan zich niet verschuilen achter de bewering dat hij niet op de hoogte was van de concrete situatie ter plaatse, of dat hij dit had gedelegeerd aan beklagden G.; indien men via zijn eigen vennootschappen, of als achterman van andere vennootschappen (onderaannemers) meewerkt aan de detachering van arbeidskrachten, dan wordt men geacht zich te informeren over de behoorlijke huisvesting van deze arbeidskrachten. Een eenvoudige delegatie van bevoegdheid neemt deze verantwoordelijkheid niet weg.

3.4.4. Mensenhandel (tenlastelegging B : bar MN).

De rechtbank acht bewezen dat beklagden G. J., T. en A. zich schuldig maakten aan mensenhandel, doordat zij misbruik hebben gemaakt van de precaire en kwetsbare positie van de dames vermeld onder tenlastelegging B, door hen te werk te stellen in de bar waar ook seksuele handelingen werden verricht, ofschoon hen werd voorgespiegeld dat ze enkel moesten opdienen.

De dames werden ook in de waan gelaten dat hun documenten in orde waren, alhoewel ze in werkelijkheid niet de wettelijk voorziene arbeids- en sociaalrechtelijke bescherming genoten. Ze hadden gelet op hun kwetsbare situatie weinig andere keuze dan zich te laten misbruiken. Uit sommige verklaringen blijkt ook dat ze angst hadden van beklagde T., die zich dominant opstelde.

Beklagde A. maakte het plegen van dit misdrijf mogelijk door via zijn firma's in te staan voor de detachering en de nodige documenten aan te leveren.

Beklagden G. en T. brachten dames aan en startten een escortedienst, en deze laatste was tussenpersoon ten aanzien van beklagde A. en stelde zich ten aanzien van de dames ook op als de baas. Hij bracht ook onkosten in die verrekend moesten worden met de firma's van beklagde A..

Hierna zal het aandeel van elke beklagde besproken worden.

a)

Beklagde G. J. verklaarde dat de bar niets te maken heeft met prostitutie, wat duidelijk in strijd is met de objectieve dossier-elementen.

Hij is zaakvoerder van de bvba De I., en startte iets voor het vertrek van zijn vriendin B. E. (die aanvankelijk samen met beklagde G. J. zaakvoerder was van de bvba De I.) met het tewerkstellen van dames via detachering, waarvoor hij beroep deed op beklagde A..

B. E. trok zich terug uit de vennootschap omdat beklaagde T. B. zich met de zaak begon te bemoeien.

Beklaagde G. J. zorgde voor de advertenties van de bar, en uit de tapgesprekken blijkt dat hij dames aanzoekt om in de bar te werken en dat hij meewerkt aan de escortedienst door M. (die weliswaar niet voorkomt in de lijst van slachtoffers van tenlastelegging B).

b)

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat beklaagde T. dames aanleverde, dat hij mee instond voor de documenten, en dat hij een zekere M. aanbracht waarmee hij een escorteservice wou opstarten onder de verantwoordelijkheid van beklaagde G. J..

Volgens beklaagde G. werd M. door beklaagde T. meegebracht uit Luik, en was ze door haar broer buitengezet.

Beklaagde T. werkte actief mee aan het opstarten van een website voor het uitvoeren van escortes. Hij meldde dat Hassan een mooie tekst dient op te stellen voor een website. Wanneer M. een escorte wou doen, belde beklaagde T. naar beklaagde G. J.; hij stelde voor om zelf te rijden (stuk 1507 algemeen strafdossier). V. JP. verklaarde dat hij één maal escorte heeft gereden met een vrouw die hij op de foto als M. herkende.

Beklaagde T. staat met beklaagde A. ook in voor de administratieve formaliteiten van de dames die werkzaam zijn in de bar. Er vonden hierover gesprekken tussen hen plaats. Er zijn ook gesprekken tussen beklaagde T. en beklaagde G. waarin wordt gesproken over de Limosa-documenten van Z.. Er werd op een pc die bij een huiszoeking in de kantoren van de firma K&C° Aannemingsbedrijf werd uitgevoerd een mailbericht aangetroffen van beklaagde T. aan KCAB d.d. 11 februari 2013 met als bijlage de foto van een identiteitspagina van een paspoort op naam van H. M..

Dat beklaagde T. de dames enkel heeft leren kennen omdat hij in de bar heeft verbleven tijdens een periode dat hij regelmatig naar het ziekenhuis in Lier moest is niet geloofwaardig.

M. verklaarde dat beklaagde T. haar documenten 'in orde' gemaakt heeft; hij zei haar dat alles in orde was en dat ze mocht werken. Ze moest hem een kopie van haar identiteitskaart geven. Ook uit de tapgesprekken blijkt dat beklaagde T. hier actief bij betrokken was.

Beklaagde T. gedroeg zich alsof hij de baas was van de dames en wanneer er problemen zijn met M. contacteerde beklaagde G. J. hem.

Beklaagde T. is niet alleen actief betrokken bij de uitbating van de bar, hij plaatste ook zelf dames in de bar (zie ook de verklaring van B. stuk 1482). Zo zegt beklaagde T. in een gesprek met B. dat hij haar daar heeft gebracht en de plaats heeft gegeven.

Beklaagde T. deelde aan beklaagde G. J. mee dat ze betaald hebben voor drie hoertjes in Budapest. In een gesprek over het feit waarom beklaagde T. niet in de bar mag slapen zegt hij dat hij een hoer heeft gebracht. Hij heeft ook papieren moeten maken voor hen, en heeft er één naar Charleroi gebracht (stukken 1506-1505 algemeen strafdossier).

B. E. verklaarde dat beklaagde T. zich beginnen moeien is met de bar, en zij bevestigde dat hij twee meisjes naar de bar stuurde in de periode dat zij er nog werkte, waaronder M. M.; de meisjes werden volgens B. gedetacheerd via Hongaarse firma.

Ook A. M., bevestigde dat beklaagde T. een zekere G. (de vrouw van V., de zoon van de vrouw van A. M.) naar de bar heeft gebracht om er te gaan werken; beklaagde T. zou de dame heen en terug brengen naar de woning in (...). Beklaagden G. J. en T. beloofden dat ze de nodige documenten ging krijgen zodat ze kon werken, maar de dame moest twee avonden in de bar -blijven. Men had haar verteld dat ze enkel moest opdienen, maar A. vermoedde van de verhalen die hij heeft gehoord dat ze zich diende te prostitueren. G. en haar man hebben toen onmiddellijk besloten om naar Roemenië terug te kéren.

Verder blijkt uit de gegevens van het strafdossier dat beklaagde T. (minstens een deel van) zijn dagelijkse onkosten liet betalen door beklaagde G. J., en dat deze ' dan doorgerekend werden aan beklaagde A. of zijn bedrijven (zie stuk 1882 algemeen strafdossier).

c)

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat beklaagde A. instond voor de administratieve afhandeling van documenten (detacheringsformulieren, Limosa-documenten) voor de betrokken dienststers in de bar.

Beklaagde G. heeft aan Pal gevraagd om een factuur van SPF-V. kft ter attentie van de bvba De I. ten belope van 3.300,00 euro op te stellen om ervoor te zorgen dat de dames konden worden ingeschreven. Hierover werd bij de huiszoeking in de kantoren van de firma K&C° Aannemingsbedrijf op een pc een mail van beklaagde A. aan beklaagde G. J. teruggevonden d.d. 10 maart 2013 om 21u53. Beklaagde A. stelde dat hij dit bedrag nadien cash heeft teruggegeven, maar dit werd ontkend door beklaagde G. J..

Beklaagde A. heeft ook een meisje meegebracht van de luchthaven in Charleroi en heeft haar naar de bar gebracht. Hij bleef er soms ook overnachten.

De rechtbank acht beklaagden G. J., T. en A. dan ook schuldig aan tenlastelegging B.

4. Strafmaat

4.1.

De rechtbank houdt bij de straftoemeting rekening met de persoonlijkheid van beklaagden en met de ernst van de gepleegde feiten, de duur van de feiten en het aantal slachtoffers.

4.2.

De feiten zijn bijzonder laakbaar en getuigen van een gebrek aan normbesef, en van een absoluut misprijzen voor de uitgebuite arbeidskrachten.

Beklaagden hebben geld verdiend aan de tewerkstelling van arbeidskrachten in miserabele omstandigheden, waarbij zij deze mensen in krotten onderbrachten. De arbeiders werden als het ware gegijzeld door het systeem van partiële loonuitbetaling, waardoor mensen onder druk werden gezet om verder te werken ondanks de zeer slechte arbeids- en leefomstandigheden.

Ook de dames in de bar werden uitgebuit en misleid, en dit louter met het oog op financieel geldgewin.

Het treft daarbij dat sommige beklaagden de feiten minimaliseren door te verwijzen naar de nog ergere arbeids- en woonomstandigheden in Roemenië.

De rechtbank tilt dan ook bijzonder zwaar aan deze feiten, zelfs nu het bestaan van een criminele organisatie niet-bewezen wordt geacht.

4.3.

Tevens wordt rekening gehouden met de strafrechtelijke voorgaanden van elke beklaagde.

Beklaagde G. J. liep reeds een groot aantal veroordelingen op wegens verkeersinbreuken. Hij werd ook al correctioneel veroordeeld wegens inbreuken op de wetgeving inzake de dierenbescherming, inbreuken op de wetgeving inzake de diergeneeskundige politie/dierengezondheid, inbreuken op de wetgeving inzake afvalstoffen, en opzettelijke slagen en verwondingen.

Beklaagde G. T. verkreeg een opschorting van de uitspraak van de veroordeling bij vonnis van 6 oktober 2010 wegens inbreuken op de afvalstoffenwetgeving en inzake de milieuvergunningen.

Beklaagden T. en A. hebben beiden nog een blanco strafregister in België.

4.4.

De feiten spruiten voort uit eenzelfde opzet, zodat bij toepassing van artikel 65 van het strafwetboek slechts één straf dient opgelegd, met name de zwaarste.

4.5.

Tevens wordt rekening gehouden met de overschrijding van de redelijke termijn.

De rechtbank merkt vooreerst op dat de redelijke termijn ingaat op de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van strafvervolgung leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest om bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht (Cass., 4 oktober 1978, Pas., 1979, I, 153, concl. Procureur-Generaal Krings; Cass., 19 september 1989, Arr. Cass., 1988-90, nr. 41 ; Cass., 29 oktober 1991, R.W., 1991-1992, 712 ; Cass., 20 maart 2000, Arr. Cass., 2000, nr 191 en R.W., 2000-2001, 623, noot B. De Smet). Deze termijn kan echter geen aanvang nemen voor de datum van het oudste feit dat voorwerp is van de strafvordering (Cass., 21 november 1995, Arr. Cass., 1995, nr 502). De redelijke termijn eindigt op het ogenblik waarop een einde wordt gemaakt aan de onzekerheid van de beklaagde omtrent de uitspraak in de zaak en zijn daaraan verbonden lot; dit kan niet alleen geschieden via een definitieve beslissing van een vonnisgerecht (eventueel in hoger beroep of na cassatie), maar ook door onder meer een beslissing tot buitenvervolgungsstelling na het onderzoek of een beslissing van het openbaar ministerie om een vervolging stop te zetten.

De redelijkheid van de termijn wordt in abstracto en onaantastbaar door de feitenrechter beoordeeld.

Om uit te maken of de redelijke termijn al dan niet werd overschreden, dient de rechtbank de strafprocedure in haar geheel te bekijken waarbij een toetsing zal geschieden van volgende criteria:

de complexiteit van de zaak;
de houding van de beklaagden;
de houding van de gerechtelijke overheid;
het belang van de zaak voor de beklaagden.

De incriminatieperiode loopt van 1 januari 2012 tot 1 juni 2013.

Het aanvankelijk proces-verbaal in het algemeen dossier dateert van 4 februari 2013.

Beklaagden werden onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 31 mei 2013.

Het dossier werd voor eindvordering meegedeeld aan het Openbaar Ministerie op 10 oktober 2014. In acht genomen het gevoerde onderzoek, dat gepaard ging met rogatoire opdrachten naar Hongarije en Roemenië, werd het gerechtelijk onderzoek snel afgesloten.

Evenwel werd pas op 24 maart 2015, meer dan vijf maanden later, de eindvordering van het Openbaar Ministerie opgesteld, en deze werd pas op 11 mei 2015 ontvangen in het kabinet van de onderzoeksrechter; de rechtbank is van mening dat dit een overschrijding inhoudt van de redelijke termijn.

Een eerste zitting van de raadkamer vond plaats op 26 juni 2015; gelet op het namens beklaagde A. ingediende verzoekschrift in het kader van de wet Franchimont werd de zaak sine die uitgesteld.

Op 12 februari 2016 vond een tweede zitting van de raadkamer plaats, waarna een beschikking volgde op 19 februari 2016, waartegen beroep werd ingesteld door beklaagde A..

Er volgde een zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling op 21 april 2016, en een arrest op 19 mei 2016.

Vervolgens werd er pas op 12 mei 2017 (ongeveer één jaar later) opdracht gegeven tot dagvaarding; ook dit houdt een overschrijding in van de redelijke termijn.

Bij de eindbeslissing dient de rechtbank rekening te houden met de omvang van de ongeoorloofde vertraging en is zij gehouden erop toe te zien dat zij met haar beslissing een voldoende herstel teweeg brengt van de negatieve gevolgen voortvloeiend uit het overschrijden van de redelijke termijn .

Voormelde negatieve gevolgen moeten beoordeeld worden in het licht van de bewijslevering van de feiten enerzijds, en in verband met het aan die feiten te verbinden strafgevolg anderzijds.

De rechtbank stelt vast dat, rekening houdend met de complexiteit van onderhavig strafdossier, de bewijsgaring tijdens het vooronderzoek met de gepaste diligentia en voortvarendheid is geschied. Verder is de rechtbank van oordeel dat de verzamelde bewijzen nog steeds voldoende draagkrachtig zijn om de reeds hoger bewezen geachte tenlasteleggingen te schragen.

De rechtbank is van oordeel dat de vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn in onderhavig strafdossier geen aanleiding geeft tot een loutere schuldigverklaring, maar wel tot een aangepaste vermindering van de strafmaat voor elke beklaagde (zonder dat deze rechtbank er toe gehouden is om eveneens de straf te vermelden die zij zonder de overschrijding van de redelijke termijn zou hebben opgelegd).

4.6.

Alle beklaagden werden in voorlopige hechtenis genomen.

4.7.

Alle beklaagden verkeren nog in de voorwaarden van artikel 8/1 van de wet van 29 juni 1964, en de rechtbank acht, mede gelet op de overschrijding van de redelijke termijn, een straf met gedeeltelijk uitstel aangewezen en hoopt dat dit een voldoende waarschuwing zal zijn voor beklaagden om zich te onthouden van het plegen van strafbare feiten. Beklaagden dienen te weten dat bij een veroordeling naar aanleiding van een nieuw feit in de proeftijd, het thans verleende gedeeltelijk uitstel kan worden herroepen.

In het licht van het voorgaande zijn de hierna volgende straffen wettig en passend.

4.8. Wat betreft de gevorderde verbeurdverklaring :

Het Openbaar Ministerie vordert op grond van artikel 42,1° van het strafwetboek de verbeurdverklaring van een aantal goederen (o.m. gsm-toestellen, pc's, laptops, ...) en op grond van artikel 42,1° van het strafwetboek en artikel 433novies §6 van het strafwetboek de verbeurdverklaring van vier voertuigen.

Op deze vordering kan worden ingegaan, nu aan de wettelijke voorwaarden hiertoe voldaan is.

Het Openbaar Ministerie vordert verder op grond van artikel 42,3° van het strafwetboek de verbeurdverklaring van volgende sommen als vermogensvoordelen bekomen uit de misdrijven onder de tenlasteleggingen A, B, C en D :

- een som van 269.497,096 euro (zoals berekend in de stukken 1991-2016 algemeen dossier), hierin begrepen een som van 2.000,00 euro in beslag genomen bij eerste beklaagde G. J., een som van 3.895,00 euro in beslag genomen bij tweede beklaagde G. T., een som van 340,00 euro in beslag genomen bij derde beklaagde T., en een som van 400,00 euro in beslag genomen bij vierde beklaagde A..

Overeenkomstig artikel 43bis,2° van het strafwetboek raamt de rechter de geldwaarde van de zaken bedoeld in artikel 42,3° van het strafwetboek en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde.

Wegens het facultatieve karakter van zowel de verbeurdverklaring die op grond van artikel 42,3° van het strafwetboek wordt uitgesproken als die welke bij equivalent wordt uitgesproken, beschikt de rechter over de volledige beoordelingsbevoegdheid om het bedrag van het vermogensvoordeel vast te stellen, dat hij in aanmerking wenst te nemen om de verbeurdverklaring uit te spreken.

Om dit voordeel te ramen is de rechter niet verplicht het nettobedrag ervan vast te leggen (zie Cass., 27 september 2006, T. Strafr., 2007, 41, concl. D. Vandermeersch, noot J. Van Gaever, 'De omvang van het begrip vermogensvoordeel'; Cass., 14 mei 2008, Pas., 2008, 1170, concl. D. Vandermeersch).

De bepalingen van de artikelen 42,3° en 43bis, tweede lid van het strafwetboek en het algemeen rechtsbeginsel dat de straf persoonlijk is, laten de rechter niet toe verschillende personen hoofdelijk

tot één straffe veroordelen (Cass., AR P.12.0783. N, 9 april 2013, www.cass.be). Bijgevolg dient de vordering tot verbeurdverklaring per beklaagde afzonderlijk beoordeeld te worden.

De misdrijven die in hoofde van beklaagden onder de tenlasteleggingen A, B (behoudens voor wat betreft beklaagde G. T.) en C bewezen verklaard werden, hebben aanleiding gegeven tot een vermogensvoordeel.

De rechtbank stelt evenwel vast dat de berekening van het vermogensvoordeel waarnaar het Openbaar Ministerie in de schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring verwijst, betrekking heeft op de brutokosten voor de werkgever indien aan alle wettelijke vereisten voldaan zou zijn, waarbij het gaat om een aantal arbeiders die in de tenlasteleggingen vermeld worden, maar-waarbij daarnaast ook nog andere namen vermeld werden van arbeiders waarvoor beklaagden niet vervolgd worden.

In acht genomen dit gegeven, en gelet op het feit dat er geen zekerheid bestaat omtrent het werkelijk aantal gepresteerde uren, is de rechtbank van mening dat dit vermogensvoordeel ex aequo et bono in hoofde van elke beklaagde moet begroot worden.

In acht genomen de duur van de feiten, en het aantal onder de tenlasteleggingen A en B betrokken personen raamt de rechtbank het vermogensvoordeel door eerste beklaagde G. J. en vierde beklaagde A. bekomen op 20.000,00 euro ex aequo et bono per beklaagde, in hoofde van tweede beklaagde G. T. op 5.000,00 euro ex aequo et bono, en in hoofde van derde beklaagde T. op 12.500,00 euro ex aequo et bono.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED.

De burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel.

De burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel strekt ertoe :

- vast te stellen dat zij de wettelijke opdracht heeft om de strijd tegen iedere vorm van mensenhandel te stimuleren en zij diensvolgens de hoedanigheid heeft om zich burgerlijke partij te stellen in dossiers waar misdrijven gepleegd worden die op één of andere wijze verband houden met mensenhandel of feiten strafbaar gesteld voorheen door de wet van 13 april 1995 en thans door de wet van 10 augustus 2005, artikel 433quinquies en volgende van het strafwetboek en artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- te akteren dat zij zich volledig kan aansluiten bij de rechtsvordering van het Openbaar Ministerie;
- beklaagden te veroordelen tot betaling van een morele schadevergoeding van 1,00 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke renten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding te bepalen door de rechtbank in billijkheid en als naar recht.

Het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel heeft als wettelijke opdracht de bestrijding van mensensmokkel en mensenhandel.

De feiten onder de tenlasteleggingen A (bewezen verklaard in hoofde van alle beklaagden) en B (bewezen verklaard in hoofde van beklaagde G. J., beklaagde T. en beklaagde A.) betreffen feiten van mensenhandel.

De rechtbank is van oordeel dat de schade geleden door het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel louter moreel is, en dat deze kan worden begroot op 1,00 euro in hoofdsom, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :

11, 12, 14,21,22,31 tot en met 37, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;

1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;

28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

1 en 3 programmawet van 24 december 1993;

2, 3, 4 wet 26 juni 2000;

EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;

EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;

162, 162bis, 163, 179, 190, 191, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering;

2, 3, 25, 38, 40, 41, 42, 43, 65, 66, 79, 80, 84, 433 quinquies §§ 1,3° en 2, 433 septies 2°, 433 novis lid

1, 433 decies, 433 duodecies, 433 terdecies lid 1, 433 quinquies §§ 1,10 en 2, 433 decies, 433 undecies

lid 1,2° en 2, 433 terdecies lid 1 van het strafwetboek; 8/1 wet 29 juni 1964;

1022 van het gerechtelijk wetboek en de uitvoeringsbesluiten; door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend **op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklaagde G. J., de tweede beklaagde G. T., de derde beklaagde T. B. en de vierde beklaagde A. P. :**

Op strafgebied :

Zegt voor recht dat de tenlasteleggingen A.II. en A.XI veréénzelvigd worden tot één feit, onder de misdrijfomschrijving van tenlastelegging A.II.

Zegt voor recht dat de tenlasteleggingen CH. en CXI veréénzelvigd worden tot één feit, onder de misdrijfomschrijving van tenlastelegging C.II.

1. In hoofde van de eerste beklaagde G. J. :

Spreekt G. J. **VRIJ** voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie van tenlastelegging C en voor de tenlastelegging D.

Veroordeelt G. J. voor de tenlasteleggingen AI, All (zoals veréénzelvigd), AllI tot en met AX, AXII tot en met AXV, BI tot en met BVII, CI, CII (zoals veréénzelvigd), CIII tot en met CX, CXII tot en met CXVIII, vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf van 3 jaar.**

zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis

en tot een geldboete van **5.000,00 EUR** , verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **27.500,00 EUR** ; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 Sw.), eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/4937,
- O.S. nummer 2013/5017,
- O.S. nummer 2013/5018,
- O.S. nummer 2013/5019,
- O.S. nummer 2013/5321,
- O.S. nummer 2013/5322 posten 1-2-3-4-5,
- O.S. nummer 2013/5323 posten 1-2-3-4-5-6-7,
- O.S. nummer 2013/5324
- O.S. nummer 2013/5325

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 en 433novies § 6 Sw.), eigendom van beklaagden en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/5403 Audi A6,
- O.S. nummer 2013/5402 Nissan Navara,
- O.S. nummer 2013/5401 Toyota Landcruiser,
- O.S. nummer 2013/5400 Toyota Landcruiser.

Rechtdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring :

- spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van :
  - het bedrag van bedrag van 2.000,00 euro beheerd door het COIV
  - een vermogensvoordeel ten bedrage van 20.000,00 euro waarop het voormeld verbeurd verklaard bedrag van 2.000,00 euro in mindering zal worden gebracht

Veroordeelt G. J. tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt G. J. tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.1 Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

Veroordeelt G. J. tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

2. In hoofde van tweede beklaagde G. T. :

Spreekt G. T. **VRIJ** voor de tenlasteleggingen BI tot en met BVII, voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie van tenlastelegging C en voor de tenlastelegging D

Veroordeelt G. T. voor de tenlasteleggingen AI, All (zoals veréénzelvigd), AllI tot en met AX, AXII tot en met AXV, CI, CII (zoals veréénzelvigd), OIII tot en met CX, CXII tot en met CXVIII vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf van 1 jaar**.

zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis

en tot een geldboete van **1.000,00 EUR** , verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **5.500,00 EUR** ; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 Sw.), eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/3048.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 en 433novies § 6 Sw.), eigendom van beklaagden en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/5403 Audi A6,
- O.S. nummer 2013/5402 Nissan Navara,
- O.S. nummer 2013/5401 Toyota Landcruiser,
- O.S. nummer 2013/5400 Toyota Landcruiser.

Rechtdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring :

- spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van :
  - het bedrag van bedrag van 3.895,00 euro beheerd door het COIV
  - een vermogensvoordeel ten bedrage van 5.000,00 euro waarop het voormeld verbeurd verklaard bedrag van 3.895,00 euro in mindering zal worden gebracht

Veroordeelt G. T. tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt G. T. tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.1 Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

Veroordeelt G. T. tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

3. In hoofde van derde beklaagde T. B. :

Spreekt T. B. **VRIJ** voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie van tenlastelegging C en voorde tenlastelegging D

Veroordeelt T. B. voor de tenlasteleggingen AI, AII (zoals veréénzelvigd), AMI tot en met AX, AXII tot en met AXV, BI tot en met BVII, CI, CII (zoals veréénzelvigd), CIII tot en met CX, CXII tot en met CXVIII, vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf van 2 jaar**.

zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis

en tot een geldboete van **5.000,00 EUR** , verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **27.500,00 EUR** ; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 Sw.), eigendom van beklagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/4810,
- O.S. nummer 2013/4936.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1 ° en 43 en 433novies § 6 Sw.), eigendom van beklagden en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/5403 Audi A6,
- O.S. nummer 2013/5402 Nissan Navara,
- O.S. nummer 2013/5401 Toyota Landcruiser,
- O.S. nummer 2013/5400 Toyota Landcruiser.

Rechtdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring :

- spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van :
  - het bedrag van bedrag van 340,00 euro beheerd door het COIV
  - een vermogensvoordeel ten bedrage van 12.500,00 euro waarop het voormeld verbeurd verklaard bedrag van 340,00 euro in mindering zal worden gebracht

Veroordeelt T. B. tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt T.. B. tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.1 Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

Veroordeelt T. B. tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

4. In hoofde van vierde beklagde A. P. :

Spreekt A. P. **VRIJ** voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming betrof aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie van tenlastelegging C en voor de tenlastelegging D

Veroordeelt A. Pal voor de tenlasteleggingen AI, All (zoals veréénzelvigd), AllI tot en met AX, AXII tot en met AXV, BI tot en met BVII, CI, CII (zoals veréénzelvigd), CIII tot en met CX, CXII tot en met CXVIII, vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf van 2 jaar**.

zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende **3 jaren** vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis

en tot een geldboete van **5.000,00 EUR** , verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **27.500,00 EUR** ; boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 Sw.), eigendom van beklagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/4783,
- O.S. nummer 2013/4935,
- O.S. nummer 2013/5136 posten 1 en 2

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel (art. 42, 1° en 43 en 433novies § 6 Sw.), eigendom van beklagden en dienstig voor het plegen van de feiten:

- O.S. nummer 2013/5403 Audi A6,
- O.S. nummer 2013/5402 Nissan Navara,
- O.S. nummer 2013/5401 Toyota Landcruiser,
- O.S. nummer 2013/5400 Toyota Landcruiser.

Rechtdoende op de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring :

- spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring uit van :
  - het bedrag van bedrag van 400,00 euro beheerd door het COIV
  - een vermogensvoordeel ten bedrage van 20.000,00 euro waarop het voormeld verbeurd verklaard bedrag van 400,00 euro in mindering zal worden gebracht

Veroordeelt A. P. tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt A. P. tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.1 Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

Veroordeelt A. P. tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklagde G. J., de tweede beklagde G. T., de derde beklagde T. B. en de vierde beklagde A. P. hoofdelijk tot de kosten tot op heden begroot op 1.1568,95 euro.

Op burgerlijk gebied :

Recht doende over de burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel :

Verklaart deze ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald :

Veroordeelt G. J., G. T., T. B. en A. Pal hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van de som van **één euro (1,00 euro)**, ten titel van morele schadevergoeding, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot op datum van integrale betaling en tot de kosten,.

Veroordeelt G. J., G. T., T. B. en A. Pal hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van de rechtsplegingsvergoeding begroot op : 180,00 euro.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **22 maart 2018** door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen (Kamer MC1) samengesteld uit :

- Jessica Bouriet, ondervoorzitter, voorzitter van de kamer
- Suzy Vanhoonacker, rechter
- Wim Vandeputte, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van Erna Jacobs, griffier-hoofd van dienst